

»Arbejdsdirektøren fører tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser, og idet han til enhver tid skal have adgang til at gøre sig bekendt med kassernes hele virksomhed, påhviler det ham ved hertil sigtende foranstaltninger at tilvejebringe størst mulig sikkerhed for og kontrol med, at kassernes virksomhed foregår i overensstemmelse med loven, vedtægtsbestemmelserne og de i øvrigt givne anvisninger.«

Arbejdsdirektøren skal endvidere udfærdige formularer til regnskabskemaer m.m. til brug for kassernes regnskabsaflæggelse.

3. Efter cirkulæret skal a conto refusioner og forskud »indsættes på en særlig konto, hvis rentetilsvar tilfalder staten«.

Hvad angår kravet om rente til staten af *a conto refusioner*, anfører undersøgelsesdommeren i dagpengeredegørelsen, bind 1, side 390 f, at det er uklart, hvorledes der efter loven skulle forholdes på dette punkt. A.st. side 152 f anfører undersøgelsesdommeren, at den ordning, der fastsættes i cirkulæret, indebærer, at staten uberettiget kom til at oppebære renter af a conto refusionerne.

Spørgsmålet om, hvorvidt der uden udtrykkelig hjemmel kan stilles krav om betaling af renter af a conto refusion, må efter justitsministeriets opfattelse afgøres ud fra de forvaltningsretlige regler om adgangen til at knytte betingelser og vilkår til forvaltningsakter.

Om adgangen hertil anfører Poul Andersen, Dansk Forvaltningsret, 1965, side 404:

»Kun forvaltningsakter, der i større eller mindre grad beror på det frie skøn, ikke de fuldt lovbundne forvaltningsakter, kan gøres betingede.«

Om de betingelser, der kan stilles, anfører Poul Andersen, a.st., side 410, som hovedsynspunkt, at

»hvor en forvaltningsakt overhovedet er modtagelig for betingelser, kan kun sådanne betingelser indføres, som tjener interesser, hvis varetagelse ligger inden for den pågældende forvaltningsmyndigheds opgaver inden for det forvaltningsområde, forvaltningsakten angår.«

Det anføres i Forvaltningsret, almindelige emner (1979), Institut for offentlig ret ved Århus Universitet, side 167, at et vilkår

»således ikke (må) forfølge ulovlige formål eller formål, som er usaglige eller uvedkommende i forhold til afgørelsens hovedindhold«.

Der antages i almindelighed at foreligge såkaldt »finansiel magtfordrejning«, hvis en skønspåregt tilladelse, som slet ikke berører det offentlige finansforvaltning, gøres betinget af en pengeydelse, jfr. Poul Andersen, a.st., side 410.

I en del andre tilfælde vil varetagelse af finansielle hensyn imidlertid ikke være ulovlig, idet det, som anført af Poul Andersen, a.st., side 378, »på mange forvaltningsområder er fuldt tilladeligt, at forvaltningen ved udøvelsen af sit frie skøn lader finansielle hensyn være afgørende«; jfr. også Forvaltningsret, almindelige emner, side 182. Det er således antaget, at det offentlige i nogle tilfælde uden særlig hjemmel kan kræve en art lejeydelse, når afgørelsen går ud på at stille indretninger, arealer eller lignende, som ejes af staten, til rådighed for adressaten, jfr. Poul Andersen, a.st., side 411.

Reglerne om a conto refusion findes i arbejdsløshedslovens § 79, stk. 2, der er sålydende:

»Stk. 2. Til en kasse, som ikke råder over tilstrækkelige reserver til at afholde udgifterne til dagpenge m.v. for hele regnskabsåret, ydes der a conto refusion ved arbejdsløshedskassens foranstaltninger«.

Forarbejderne til arbejdsløshedsloven indeholder ikke bidrag til belysning af, om der kunne kræves forrentning til staten.

Bestemmelsen i § 79, stk. 2, må efter justitsministeriets opfattelse antages at medføre, at en arbejdsløshedskasse har krav på a conto refusioner, når det kan dokumenteres, at den ikke har tilstrækkelige reserver.

Der må således efter justitsministeriets opfattelse være tale om lovbundne udgifter, og når der ydes a conto refusion, er der tale om (fremrykket) refusion for allerede afholdte udgifter og således ikke forskud.

Justitsministeriet er på den baggrund enig med undersøgelsesdommeren i, at krav om forrentning til staten af a conto refusioner næppe har været berettiget. Som følge heraf er der efter justitsministeriets opfattelse heller ikke hjemmel til med den begrundelse at kræve a conto refusioner indsat på en særlig konto.